

De school gebruikt ongepaste middelen om klager ertoe te bewegen om zijn zoon naar het speciaal onderwijs te sturen. Allochtone kinderen worden onevenredig vaak naar het speciaal onderwijs verwezen.

Advies van 16 juni 2008, 2008 Z-12

De klacht is afkomstig van de heer A, klager, vader van de minderjarige B, gewezen leerlinge van de basisschool C die door de Stichting D in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer E als directeur verbonden aan de basisschool C.

Inhoud van de klacht

Klager heeft een aantal kinderen op de C school. B zat tot voor kort in groep 6a van die school. Aangeklaagde wilde in die tijd tegen de zin van klager B op een school voor speciaal onderwijs doen plaatsnemen. Aangeklaagde heeft daartoe klager onder druk gezet. Hij heeft klager zelfs bedreigd met tegen hem te treffen maatregelen, als hij niet zou meewerken.

Aangeklaagde heeft ook een Marokkaanse vrijwilliger ingezet om klager tot medewerking tot plaatsing te bewegen. Dat is bij klager thuis als beledigend ervaren.

De druk was uiteindelijk zo groot dat klager akkoord gegaan is met de voorgestelde verandering van school.

Klager merkt nog op dat bij de keuze voor het speciaal onderwijs allochtone kinderen worden gediscrimineerd. Die worden sneller daarheen gestuurd dan autochtone kinderen.

Het oordeel van de Commissie

B is een leerlinge die bijzondere begeleiding nodig heeft. De extra hulp kon echter niet voorkomen dat er een achterstand in leerprestaties is ontstaan.

Toen B in groep 6 zat, was haar onderwijsachterstand van B inmiddels zo opgelopen dat men op de C school tot de conclusie kwam dat het eind van de mogelijkheden was bereikt. Bovendien kwam B, doordat zij niet mee kon komen, ten opzichte van haar klasgenootjes geïsoleerd te staan

Op 9 november 2007 heeft aangeklaagde getracht klager te overtuigen van de noodzaak om voor B een school voor speciaal onderwijs te kiezen.

Toen duidelijk werd dat klager niet met het gedane voorstel akkoord ging, heeft aangeklaagde gezegd dat hij in dat geval genoodzaakt zou zijn om aangifte te doen bij het AMK. Door niet mee te werken aan plaatsing van B in het speciaal onderwijs zou klager haar namelijk de hoognodige zorg onthouden.

Om bij klager en zijn echtgenote draagvlak te verwerven voor een keuze voor het speciaal onderwijs heeft aangeklaagde op 14 december 2007 een vrijwilliger benaderd, die evenals klager van Marokkaanse afkomst is en die ten aanzien van het speciaal onderwijs kennis van zaken heeft. Aangeklaagde heeft de bewuste vrijwilliger verzocht om een bemiddelende rol te spelen.

Aangeklaagde heeft toen verzuimd vooraf klager om toestemming te vragen tot inschakeling van de vrijwilliger. Klager voelde zich daardoor overvallen.

Het contact met de vrijwilliger is bij gebrek aan instemming van klager beëindigd.

Op 29 februari 2008 was er een vervolgesprek met klager. Daarin heeft aangeklaagde aan klager zijn excuses aangeboden voor het niet vooraf vragen om zijn toestemming voor de inschakeling van de vrijwilliger.

Daarna heeft klager zich gewend tot de Permanente Commissie Leerlingenzorg (PCL).

De PCL kwam vervolgens tot de gevolgtrekking dat de C school aan B niet de juiste begeleiding kon geven. Op 10 april heeft zij een tijdelijke beschikking gegeven tot plaatsing op een school voor speciaal basisonderwijs. Sinds 13 mei 2008 zit B op een school voor speciaal basisonderwijs.

De Commissie stelt vast dat aangeklaagde met de beste bedoelingen voor B de schoolomgeving heeft gezocht die volgens hem voor haar de beste is. Hij heeft klager en zijn echtgenote in willen doen zien dat de C school niet de juiste begeleiding kon bieden en dat een school voor speciaal onderwijs betere vooruitzichten aan B bood. In eerste instantie stuitte dat

bij klager op weerstanden. Aangeklaagde was daardoor genoodzaakt klager erop te blijven wijzen dat hij niet handelde in het belang van B. Dat vergde de nodige tact. Naar het oordeel van de Commissie is daarbij de communicatie van aangeklaagde met klager en zijn echtgenote niet in alle opzichten correct geweest. Dat op 9 november 2007 in het eerste gesprek waarin plaatsing op een school voor speciaal basisonderwijs aan de orde kwam, al een melding bij het AMK in het vooruitzicht werd gesteld, acht de Commissie niet passend, al wil zij daaraan niet de kwalificatie "bedreiging" verbinden. Het zonder toestemming van klager inschakelen van een vrijwilliger, die hem moest overtuigen, vindt de Commissie evenmin gepast. Aangeklaagde heeft overigens daarvoor zijn excuses aangeboden aan klager.

De Commissie heeft geen feiten en omstandigheden vast kunnen stellen die wijzen op het maken van onderscheid in behandeling van kinderen op grond van hun etnische afkomst.

Voor zover de klacht erop doelt dat in de communicatie met klager mislagen zijn geweest, acht de Commissie de klacht gegrond. Voor het overige acht zij de klacht ongegrond.